

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla az Illés és Társai Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) és dr. Skultéti Zelma ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a I. rendű alperes neve (I. rendű alperes címe) I. rendű, a Pataki Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) által képviselt II.rendű alperes neve (II. rendű alperes címe) II. rendű és III.rendű alperes neve (III. rendű alperes címe) III. rendű alperesek ellen szállítmányozási díj megfizetése iránt indított perében a Fejér Megyei Bíróság 2008. március 28. napján kelt 15.G.40.093/2006/28. számú ítélete ellen a II. és a III. rendű alperesek részéről benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részeit nem érinti, fellebbezéssel támadott rendelkezését helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2005. november 19-én nemzetközi fuvar lebonyolítására kapott megbízást, amelyben értelmében november 22-én Pécsről zsákolt fémforgácsot kellett Németországba szállítania, majd visszáru keretében munkaruhát kellett Magyarországra hoznia. A megrendelésen az I. rendű alperes szerepelt megrendelőként. A felperes a megbízást november 21-én és 22-én igazolta vissza, fuvaronként nettó 1.000,-EUR szállítmányozási díj ellenében. A felperes a gépjárművet kiállította, arra az árut felrakta, a célállomásra elfuvarozta, majd a visszárut is felvették és azt Sárkeresztúron lerakta. A fuvarozás lebonyolítása után a felperes megküldte az I. rendű alperesnek a 317.850,-Ft-ról és a 298.823,-Ft-ról szóló számláit, majd a fizetési határidő lejártát követően írásban felszólította a teljesítésre az alperest, aki a tartozását vitatta.

A felperes az elsőfokú bíróságra 2006. július 21-én benyújtott, fizetési meghagyásból ellentmondás folytán perré alakult, eljárásban az I. rendű alperest 616.673,-Ft szállítmányozási díj, annak 2006. január 14-től a jegybanki alapkamat kétszeres mértéke szerinti késedelmi kamat és a perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Állítása szerint írásban az I. rendű alperes megrendelése és az általa történt visszaigazolás alapján szállítmányozási szerződés jött létre közöttük, amelynek eleget tett, az I. rendű alperes azonban a szállítmányozási díjat nem fizette ki. Előadta, hogy nem kötelessége szerződésenként vizsgálni, hogy a megbízó képviselőjében ki jogosult eljárni, sem azt, hogy az írásbeli dokumentumon az aláírások hitelesek-e. Amennyiben a bíróság írásbeli szerződés hiányát állapítaná meg, úgy ráutaló magatartással - áru felrakása, visszáru fuvarlevél leigazolása, visszáru elfogadása - a szerződés létrejött.

A II. és a III. rendű alpereseket mint a társaság beltartozóit mögöttes felelősségük alapján kérte marasztalni a tartozás megfizetésére abban az esetben, ha az I. rendű alperes vagyona a követelést nem fedezi, hivatkozva az 1997. évi CXIV. törvény (Gt.) 101. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 90. § (1) bekezdés rendelkezéseire.

Az I. rendű alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy szerződéses jogviszony nem jött létre köztük, a megrendelésen az I. rendű alperes képviselőjének az aláírását meghamisították, a feltüntetett telefonszám nem az I. rendű alperesi társaságé, az I. rendű alperesnél nem is tudtak a megrendelésről. Az árut az I. rendű alperes egyik beltartozója, a III. rendű alperes, segítette ugyan felrakni, de nem mint megrendelő járt el. Állítása szerint ténylegesen a Sz Bt. képviselőjében B I rendelte meg a fuvarokat, ezért a díjat is ennek a társaságnak kell megfizetnie.

A II. rendű alperes ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A III. rendű alperes ellenkérelmében ugyancsak a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy az I. rendű alperes a megrendelésről nem tudott, a megrendelőt B I a Sz Bt. képviselője küldte meg a felperesnek ismeretlen fax számról, ezért a szerződés a felperes és a Sz Bt. között jött létre, így a díjat is nekik kell

megfizetniük. Előadta, hogy a Sz Bt.-nek a fémforgács felrakodásában segített, más szerepe azonban a fuvarozásban nem volt. A munkaruhát nem az I. rendű alperes rendelte meg, azt nem az I. rendű alperes telephelyén rakodták le. A fuvarlevélen azért szerepelhet az I. rendű alperes pecsétje, mert azt kölcsönadta a Sz Bt.-nek egy közös üzlet reményében, ezért azt illetéktelen személyek fel tudták használni és a visszáru fuvarlevélen a II. rendű alperes aláírását meghamisították.

A Fejér Megyei Bíróság a 2008. március 28. napján kelt 15.G.40.093/2006/28. számú ítéletében kötelezte az I. rendű alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 298.823,-Ft-ot, annak 2006. január 14-től a mindenkorli jegybanki alapkamat kétszeres mértéke szerinti késedelmi kamatát, valamint 17.900,-Ft perköltséget. Amennyiben az I. rendű alperes vagyona a követelést nem fedezi, a II. és a III. rendű alperesek saját vagyonukkal korlátlanul és egyetemlegesen felelnek a tartozás megfizetéséért, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Határozata indokolása szerint a felperes a Pp. 164. § (1) bekezdés alapján fennálló kötelezettsége ellenére azt nem tudta bizonyítani, hogy akár írásban, akár ráutaló magatartással a fémforgács szállítására vonatkozóan a felperes és az I. rendű alperes között a szállítmányozási szerződés létrejött, ezért a 317.850,-Ft összegű keresetet elutasította.

A visszáru fuvarozással kapcsolatban az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes által csatolt nemzetközi visszáru fuvarlevélen az áru átvevőjeként az I. rendű alperes van feltüntetve és azon a II. rendű alperes aláírása szerepel. Több alkalommal tájékoztatta és felhívta az I. rendű alperest arra, hogy a kiállított dokumentumokkal szemben neki kell azt bizonyítania, hogy a megbízás visszaigazoláson nem az ő faxszáma szerepelt, arról nem tudott, továbbá a visszáru fuvarozásnak nem ő volt a megbízója és nem az ő telephelyén rakták le az árut. Felhívta arra is az I. rendű alperest, hogy amennyiben határidőben bizonyítási indítványt nem terjeszt elő, a Pp. 141. § (6) bekezdésére hivatkozással a tárgyaláson a rendelkezésre álló adatok alapján hozza meg a döntését. Az I. rendű alperes közel egy éven át a bíróság felhívásaira nem reagált, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, majd a per utolsó tárgyalásán a visszáru fuvarlevélen lévő aláírásra írásszakértő kirendelését kérte, valamint ismételten kérte T J meghallgatását, aki a megbízás körülményeiről tud nyilatkozni. Arra azonban nem tudott az I. rendű alperes magyarázatot adni, hogy a tanú a megkeresett bíróság előtti meghallgatáson miért nem volt jelen, továbbá mi akadályozta abban, hogy bizonyítási indítványát gondos és az eljárást elősegítő pervitel szerint megfelelő időben terjessze elő.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes magatartását rosszhiszemű, perelhúzó magatartásként értékelte, ezért arra is tekintettel, hogy a pertárgy értékéhez képest indokolatlanul hosszúra húzódott a per időtartama, az eljárási szabályoknak megfelelően a rendelkezésre álló adatok felhasználásával hozta meg a döntését. Ennek során arra is figyelemmel volt, hogy írásszakértő kirendelését azért is mellőzte, mert egyfelől a szerződés a fuvarlevél kiállítása mellett szóban, illetőleg ráutaló magatartással is létrejöhet; másfelől arra az I. rendű alperes továbbra sem ajánlott fel bizonyítást, hogy hogyan került az áru átvevőjeként céges pecsétje az okiratra. Az elsőfokú bíróság ezen bizonyítékokat

akként értékelte, hogy az I. rendű alperes adott megbízást a munkaruha székhelyére történő szállítására, mivel tudott a szerződéses feltételekről, annak tartalmát elfogadva jött létre a felek között a megállapodás, ezért a 298.823,-Ft és járulékai megfizetésére köteles.

Megállapította, hogy a II. és a III. rendű alperesek mögöttes helytállási kötelezettsége a Gt. 90. § (1) bekezdésén és a 101. § (3) bekezdésén alapul.

A késedelmi kamatról a Ptk. 301. § (1) bekezdése és a szerződés alapján rendelkezett, melynek kezdő időpontja a számla szerinti fizetési határidőhöz igazodik.

A perköltségről a pernyertesség-pervesztesség arányában, a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a törvényes határidőn belül mindhárom alperes benyújtott fellebbezést, amelyben kérték annak megváltoztatásával a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását.

Arra hivatkoztak, hogy az ítélet indokolásával szemben az alperesek a 2007. március 14-én tartott tárgyaláson kérték írásszakértő kirendelését, továbbá annak tisztázását, hogy az általuk ismeretlen faxszám kinek a faxszáma és B I tanúkénti meghallgatását. B I a bejelentett lakcímein azonban nem tartózkodik, így alperesek számára ismeretlen jelenlegi tartózkodási helye.

Álláspontjuk szerint a Ptk. 514. §-a szerinti szerződéses jogviszony a felek között nem jött létre, a felperes maga sem vitatta, hogy a megbízáson a képviselő aláírását hamisították, azonban az elsőfokú bíróság a döntését arra alapozta, hogy a megbízást visszaigazolták a fuvar megkezdése előtt.

Időközben a T tudakozó szolgálat tájékoztatása szerint arról szereztek információt, hogy a faxszám a P Kft. előfizető tulajdona, amely társasághoz az alpereseknek semmilyen kötődése nincs. A megbízás visszaigazolásán kifejezetten feltüntetésre került B I neve, akivel a felperes képviselőjében eljáró T J tartotta a kapcsolatot.

A fellebbezés felterjesztése előtt az elsőfokú bíróság beszerezte hivatalból az I. rendű alperes cégkivonatát, amelyből megállapította, hogy az I. rendű alperes 2008. április 15-től felszámolási eljárás alatt áll, felszámolója a MZrt. Erre figyelemmel a 33. sorszámú végzésével felhívta az I. rendű alperest, hogy a fellebbezés elutasításának terhe mellett 15 napon belül csatolja a felszámolótól kapott meghatalmazását, továbbá a felszámoló által ellenjegyzett fellebbezés egy példányát.

Az elsőfokú bíróság a 34. sorszámú végzésével az I. rendű alperes fellebbezését hivatalból elutasította, mivel a hiányok pótlásának nem tett eleget; a határozat fellebbezés hiányában 2008. július 30-án jogerőre emelkedett.

Ezt követően intézkedett az iratoknak a másodfokú bíróságra történő felterjesztése iránt.

A felperes a II. és a III. rendű alperesek fellebbezésére ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A másodfokú bíróság ítéletét a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül; az I. rendű alperesi fellebbezést jogerősen elutasító határozatra tekintettel kizárólag abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a II. és a III. rendű alperesek a perbeli időszakban az I. rendű alperes beltagjai voltak-e, és felelősségük az I. rendű alperes tartozásáért fennáll-e.

A II. és a III. rendű alperesek fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a mögöttes felelősségükre tekintettel - a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően - megalapozottan kötelezte a II. és III. rendű alperest fizetésre.

A Gt. 101. § (1) bekezdése szerint a betéti társaság létesítésére irányuló társasági szerződéssel a társaság tagjai üzletszerű, közös gazdasági tevékenység folytatására vállalnak kötelezettséget oly módon, hogy legalább egy tag (beltag) felelőssége a társasági vagyon által nem fedezett kötelezettségekért korlátlan és a többi beltaggal egyetemleges.

A Gt. 101. § (3) bekezdése szerint a betéti társaságra a közkereseti társaságra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, ha e fejezet másként nem rendelkezik.

A Gt. 90. § (1) bekezdése pedig azt mondja ki, hogy a társaság kötelezettségeiért elsősorban a társaság felel vagyonával. Amennyiben a társasági vagyon a követelést nem fedezi, a társaság kötelezettségeiért a tagok saját vagyonukkal korlátlanul és egyetemlegesen felelnek. A (2) bekezdés pedig azt mondja ki, hogy a társaság vagyonára a tagok perben állása nélkül is, a tagok saját vagyonára pedig csak perben állásuk esetén hozható marasztaló ítélet és vezethető végrehajtás. A tagok - mögöttes felelősségük érintése nélkül - a társasággal együtt is perelhetők.

A Gt. 97. §-ának (1) bekezdéséből pedig az következik, hogy a II. és a III. rendű alperesek mint az I. rendű alperes beltagjai, tagsági viszonyuk megszűnésétől számított öt évig a saját vagyonukkal felelnek a társaság által ki nem egyenlíthető vagy ki nem egyenlített tartozásokért.

A másodfokú bíróság a hivatalból beszerzett cégmásolatból megállapította, hogy az I. rendű alperes cégbejegyzésére 2001. július 25-én került sor, és a szerződéskötés időpontjában a II. és a III. rendű alperesek voltak a társaság beltagjai. A II. rendű alperes 2004. április 30-tól 2007. február 27-ig volt csak a társaság beltagja, azonban a Gt. 97. § (1) bekezdésében rögzített szabályok szerint a felelőssége jelenleg is fennáll az I. rendű alperes tartozásaiért. A III. rendű alperes 2004. július 28-tól jelenleg is beltagja az I. rendű alperesnek.

Így, a II. és a III. rendű alperesek mint a betéti társaságnak a beltágjai a Gt. 101. § (1) bekezdése alapján ugyanannak a kötelezettségnek a teljesítéséért felelősek mint a betéti társaság (BH2008/155).

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - a fellebbezésre tekintettel kiegészített indokolással - helybenhagyta.

A II. és a III rendű alperesek fellebbezése nem vezetett eredményre. A felperesnek a másodfokú eljárás során nem merült fel költsége, ezért a másodfokú bíróság a perköltség vonatkozásában a határozat hozatalát mellőzte.

Budapest, 2008. év november hó 11. napján

álínkásné dr. Míka Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Kurucz Zsuzsánna sk.
előadó bíró

. Tibold Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hitelélül:

Bírósági tisztviselő